



Larry Walters

Darwinprisen e ein årlig humoristisk – og någen vil sei smagløs – pris så blei stifta av amerikanaren Wendy Northcutt som en anerkjennelse av de enkelt-mennesker som fjerne seg sjøl fra denne verden ved å setta seg i unødvendige, livstruande situasjoner. Prisen deles i korthet ud te de så har dødd som ein direkte følge av sin egen dumhed. Blant vinnerne av Darwinprisen e tri palestinske terroristar i Israel, som blei blåst i filler av sine egne bomber så va satt på palestinsk tid – altså ein time før den lokale tid i Israel.

Vinnaren i 1992 va ein amerikanar på 47 år, som skøyed seg sjøl ved et uhell. Han våkna av at telefonen på nattbordet ringte, og han rakte søvngitt håndå ud itte telefonrøret. I stedet fekk fingrane fatt i ein Smith & Wesson .38 Special, og då han satte revolveren opp mod kinnet, smalt det.

Ein aen kandidat va ein overvektig mann så levde på ein diett av bønner og kål, og som døde i et uventilert soverom av sin egen overproduksjon av gassen metan. Då de fant han, blei tri redningsfolk syge og ein måtte på sykehus.

Ein advokat ville ein gang demonstrera for ein flokk jusstudentar kor sterk vinduskonstruksjonen va i ein skyskrabar i downtown Toronto. Han kasta seg mod vinduet med skulderen, raste gjønå rudå og endte opp 24 etasjer lenger nere på ein gårdsplass. Sterk søknad!

I året 1997 gjekk Darwinprisen te amerikanaren Larry Walters. Og akkurat det va litt spesielt – det e sjelden at prisen går te ein person så øveleve den livsfarlige situasjonen.

Luftfartshistorien e full av modige kvinner og menn – personer så har risikert både liv og helse for å flytta grensene for ka så e mulig. Ein av disse hette Larry Walters. Han hadde heila livet hatt et dypt og inderlig ønske om å fly. Då han gjekk ud av skolen, prøvde han å ta ein utdanning innen flygarfaget. Men stakkars Larry blei diskvalifisert på grunn av dårlig syn. Dermed måtte han finne ein aen måte å fly på.

2. juli 1982, då Larry hadde fylt 33 år, kjøpte han 45 værballogar i den lokale Army Shop i San Pedro, California, og disse ballongane festa han te hagebenken sin. Larry hadde nemlig fonne ud at med et tilstrekkelig antall ballongar fylt med helium, ville hagebenken og Larry kunne fly ganske høgt oppøve.

Planen va å sveva opp te sånn cirka 30 fods høyde – for så å sidda der på benken et par timer og nyda udsikten med ein sixpack med Miller Light boksøl. Han tog òg med seg et luftgevær – sånn at han itte kvert kunne skyda håll på ballongane når han ville ner igjen. Det va altså planen, og Larry satte seg på benken og lod ballongane stiga...

Men – det gjekk ikkje heilt itte planen. Det tauet så sko holda Larry og hagebenken på plass i 30 fods høyde, røyg tvers av. Dermed stopte ikkje Larry og benken på 30 fod, ikkje på 100 fod – og ikkje på 1000 fod heller.

Ballongane, hagebenken og Larry Walters slutta fysst å stiga då de kom opp i 16.000 fods høyde. Altså rundt 5000 meter! Udstyrt med någen ølbokser og et luftgevær satt vår mann på ein hagebenk fem kilometer oppe i luftå. Det va kaldt og det blåste. Og sterke luftstrømmer fekk hagebenken te å driva inn mod Los Angeles International Airport...

De fyste så oppdagde det Uheldige Flygende Objektet, va pilotene på et av Uniteds Boeing 727-fly. De va storøyde og ganske sjokkerte då de passerte hagebenken på nært hold, og de kalte opp trafikkkontrollen på flyplassen for å fortella ka de hadde sett.

Samtalen som då fulgte, ska visstnok vær ein av luftfartens store klassikere. Flykapteinen fortelle rolig og beherska at de nettopp har passert ein mann så satt på ein benk, bevæpna med et gevær, i 16.000 fods høyde. Så blir det heilt stilt – lenge – før kontrolltårnet svare: «United 123 – say again?»

Radaren bekrefta at det virkelig va någe der oppe i luftå. Og det va Larry – han fløy rundt uden å ha kontroll. Luftgeværet hadde han mista i et forsøk på å skyda håll i ballongane – men ølet hadde han fortsatt.

Å tilbringa tid oppe i 16.000 fods høyde e ein fryktelig kald opplevelse. Det va sommar og varmt nok på bakken, men temperaturen rundt Larry va rundt 17 minusgrader. Dessuden begynte mangel på oksygen å bli et problem for vår tapre mann på hagebenken.

Kvelden kom, og luftstrømmer fra øst førte ballongmannen i retning Stillehavet. Hakk i hel va et helikopter fra Los Angeles-politiet. Då helikopter-mannskapet fekk slått fast at stakkars forfrosne Larry ikkje va någen trussel, prøvde de å fly inn på kloss hold for å redda han. Men kver gang de prøvde å nærma seg, blåste lufttrykket fra rotoren hagebenken lenger og lenger unna.

Løsningen va å fly helikopteret hundre meter øve Larry. Derfra senkte redningsmannskapet ner ein lang line. Larry klarte å festa linen te hagebenken sin og blei dermed dratt hjem igjen.

Seint på kvelden – itte 14 timer i det blå – klarte endelig Larry Walters å landa med hagebenken. Då va òg adle de lokale TV-selskabene på plass med snurrende kameraer. Mens Larry Walters blei ført bort i håndjern for å ha krenka sivilt luftrom, spurte ein av reporterne koffer han hadde gjort dette. Larry Walters svarte nonsjant: «A man can't just sit around.»